

scientia glandulosâ, ab ulteriore iisdem notis et caule non ramoso distat. A *V. spectabile* M. B. floribus fasciculatis, pedicellis brevibus, bracteisque longis differt.

Verbascum Samaritanii Heldr. ap. Boiss. Diagn. Ser. II Nr. 6. p. 127, cujus specimen authenticum comparo, differt inflorescentia glandulis destituta, bracteisque brevibus.

Verbascosa orientalia pro proportione copiae specierum, quam e. c. terra peninsulae Balcanicae solum gignit, perpauca tantum descripta, ego quidem in herbario seriem specierum novarum mox publicandarum asservo.

XXVI.

Scorzonera Doriae Degen et Baldacci nov. spec.

E sectione Lasiospora (Cass.), rhizomate nudo annulato in collum vaginis ciliato-lanatis vestitum, squamosum incrassato, caules caespitosos monocephalos arcuatim adscendentes edente; caulibus inferne foliosis parce villosulis, viridibus; foliis linearibus, gramineis, glabriusculis, apice callosis, obtusis, ad basin caulis approximatis, supra medium nullis; capitulis minutis, obconicis; involucri glabriusculi phyllis lanceolatis, acuminatis albo marginatis, externis plus duplo minoribus; flosculis luteis, involuero vix longioribus; acheniis villosissimis, obconicis, pappo sessili violaceo-rufo sesquolongiore superatis. Pappi radii plumosi, insuper setis brevibus sursum spectantibus obsiti.

Planta spithamea; achenia $\frac{1}{2}$ cm longa; pappus 7—8 mm longus.

Habit. in saxosis alvei Sarandaporos ad Vromonero distr. Ljaskovik et in summo monte Smolika distr. Konitza Albaniae, ubi 3. et 18. Jul. 1896 legit am. Dr. Ant. Baldacci. (Exsicc. No. 128.)

Proxima *S. hirsutae* L. ejusque, si mavis, subspeciem sistit, acheniis fere dimidio minoribus, pappo achenio tantum sesquolongiore nec longitudinem acheniorum duplo superante, ejusque colore diversam. In *Scorzonera hirsuta* pappus (plerumque brevissime stipitatus) acheniorum inaequalis, lateralium brevior, centralium longior, in specie proposita autem (sessilis), omnium aequilongus, ita ut capitulum fructiferum hemisphaericum, nec oblongum (ut in *S. hirsuta*) pappis violaceo-rufis valde insigne evadit.

Ab affini *S. eriosperma* M. B. Flor. Taur. Cauc. II. p. 236! (vidi specimen pr. Helenendorf a divo Hohenackerio lectum!) acheniorum forma et pappo brevi differt.

Wir widmen diese Art dem um die Erforschung der Türkei und Persiens verdienten italienischen Senator Doria.

XXVII.

Crepis Turcica Degen et Baldacci spec. nov.

E sectione Eucrepis Boiss. Flor. or. III. p. 831., radice elongata fusiformi, collo squamoso, lanuginoso, caulibus erectis, solitariis 20